

22-04-2020

උදෑසන මුරලි

ඕම් ශාන්ති

බාජදාදා

මධුබන්

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, අන් අයගේ නමට හා ස්වරූපයට බැඳීමේ අසනීපය සුව කරගන්න. කිසිම ආකාරයක වැරදි ගිණුමක් ඇති කරගන්න එපා. ඒ එකම පියාගේ ස්මරණයෙහි යෙදෙන්න.

ප්‍රශ්නය: වාසනාවන් දරුවන් විසින් ඔවුන්ගේ වාසනාව නිර්මාණය කරන්නේ කුමන උත්සාහයක යෙදීමෙන්ද?

පිළිතුර: වාසනාවන් දරුවන් සියලුම දෙනා හට සතුට ලබාදීමේ උත්සාහයේ යෙදෙනවා. වාසනාවන් දරුවන් තම සිතුවිලි, වචන හෝ ක්‍රියා යන කිසිවකින් කිසිම කෙනෙක්ව අසතුටට පත්කරවන්නේ නැහැ. සිසිලසකින් හිඳිමින් දිගින් දිගටම ඉදිරියට යන විට ඔබ නිරන්තරයෙන්ම ඔබගේ වාසනාව නිර්මාණය කරනු ඇත. මෙය ඔබගේ ශිෂ්‍ය ජීවිතයයි. ඔබ තවදුරටත් ඔබගේ හුස්ම හිරකර නොගතයුතුයි. නමුත් නිරන්තර සතුටින් සිටින්න.

ගීතය: ඔබය මව, ඔබමය පියා ...

ඕම් ශාන්ති. දරුවන් සියලුම දෙනා මුරලි එකට සවන් දෙනවා. කොතනකදී හෝ ඔබ මුරලි එක ලබන විට. ඔබ දන්නවා මෙම ප්‍රශංසනීයත්වය එය අශාරීරික තැනැත්තාගේ මිස ශාරීරික තැනැත්තාගේ නොවන බව. ඒ අශාරීරික තැනැත්තා දැන් ශාරීරික තැනැත්තා මාර්ගයෙන් මෙය (ගීතාව) කියනවා. ඔහු මොහු මාර්ගයෙන් බළනවා කියාත් ඔබට කිව හැකියි. මා වන ජීවය, දකිනවා. ජීවයන් ඉතාමත් සුක්ෂමයි. ජීවයක් මෙම දෑස් මගින් දැක ගත නොහැකියි. ඔබ දන්නවා ජීවයන් ඉතාමත් සුක්ෂම බව. හක්කි මාර්ගයේ මිනිසුන් පවා ජීවයන් සුක්ෂම බව තේරුම් ගන්නවා, නමුත් ජීවයක් යන්නෙහි නියම තේරුම ඔවුන්ගේ බුද්ධිය තුළ නැහැ. ලෝකයේ සිටින සෑම කෙනෙක්ම උත්තරීතර ජීවය සිහිපත් කරනවා නමුත් ඔවුන් දන්නේ නැහැ ඒ කවුද කියා. ඔබත්,මෙය දැනගෙන සිටියේ නැහැ. දරුවන් දැන් තේරුම් ගන්නවා මොහු සාමාන්‍ය භෞතික ගුරුවරයෙක් හෝ නෑදෑයෙක් නොවන බව. මේ දාදාත් ලෝකයේ සිටින අනෙක් මනුෂ්‍යයන් වැනිම වූ මනුෂ්‍යයෙක්. ඔබ මෙසේ ප්‍රශංසනීයත්වය ගායනා කලා. “ඔබය මව,ඔබමය පියා”, ඒ වගේම ඔහු උඩ සිටින බව විශ්වාස කළා. බාබා කියනවා: මා දැන් මොහු තුළට ඇතුළු වී සිටිනවා. මා, ඒ ඔබ සිහිපත් කළ තැනැත්තාමයි. ඉතින් දැන් මා මොහු තුළට ඇතුළුවී සිටිනවා. මුලදී, ඔබ බොහෝ සෙනෙහසින් යුතුව මා ප්‍රශංසනීයත්වය ගායනා කලා වුවත් ඔබතුළ යම් බියක් ද තිබුණා. බාබා දැන් මෙම ශරීරය තුළට ඇතුළුවී සිටිනවා. අශාරීරික තැනැත්තා දැන් මේ ශාරීරික තැනැත්තා තුළට ඇතුළු වී සිටිනවා. ඔහු මෙහි අසුන්ගෙන දරුවන් වන ඔබ හට උගන්වනවා. ලෝකයේ සිටින කිසිම කෙනෙක් ඔහු උගන්වන්නේ මොනවාද කියා දන්නේ නැහැ. ඔවුන් සිතනවා ක්‍රිෂ්ණා තමයි ගීතාවේ දෙවියන්, ඒ වගේම ඔහු විසින් රාජයෝගා උගන්වනවා කියා. අව්වා, පසුව පියා විසින් කරන්නේ කුමක්ද? “ඔබය මව, ඔබමය පියා” කියා ඔබ විසින් ගායනා කලා වුවත් ඔබ කවදා කුමන දැනුමක් ඔහු විසින් ලැබුවාද කියා දන්නේ නැහැ. ඔබ ගීතාවට සවන් දුන්නා. ඔබ සිතුවා ක්‍රිෂ්ණා තමයි එය කිව්වේ, ඒ වගේම ඔහු නැවතත් එය ඉගැන්වීමට යනවා. එය තමයි මිනිසුන් විශ්වාස කරන්නේ. මෙයද ඒ මහා භාරත යුද්ධයම සිදුවන කාළයයි. ස්ථිර ලෙසම ඒ ඉතිහාසය හා භූගෝලය නැවත නවතත් සිදුවිය යුතුයි. දිනෙන් දින, මිනිසුන් තේරුම් ගන්නවා ගීතාවේ දෙවියන් කවද කියා. මහා භාරත යුද්ධය ඉතා හොඳින් පෙන්වුම් වෙනවා. මෙම ලෝකය අනිවාර්යෙන්ම විනාශයට පත්වනවා. පාණ්ඩවයන් කඳුමත දියවී ගියා කියා කථාවක් තිබෙනවා. එමනිසා, දැන් විනාශය ඔබ ඉදිරියෙහි තිබෙන බව මිනිසුන්ගේ බුද්ධිය තුළට ඇතුළුවිය යුතුයි. කොහොම නමුත්, ක්‍රිෂ්ණා සිටින්නේ කොහේද? ක්‍රිෂ්ණා නොව ශිවා ගීතාවේ දෙවියන් කියා ඔබගෙන් අසන තුරු ඔවුන් ඔහුව සොයනවා. ඔබගේ බුද්ධිය තුළ මෙම කරුණ ඉතා හොඳින් ස්ථාපිත විය යුතුයි. ඔබ කිසිම විටෙක මෙය අමතක නොකළ යුතුයි. ඕනෑම කෙනෙක්ට, ක්‍රිෂ්ණා, ගීතාවේ දෙවියන් නොව ශිවා බව විස්තර කරන්න. ඔබ හැර මේ ලෝකයේ වෙන කිසිම කෙනෙක් මෙසේ කියන්නේ නැහැ. ගීතාවේ දෙවියන් දැන් අපට රාජයෝගා උගන්වනවා. එමනිසා, ඔහු අනිවාර්යෙන්ම සාමාන්‍ය මනුෂ්‍යයකුගෙන් නාරායන් බවට පත්වෙනවා. දරුවන් තේරුම් ගන්නවා. දෙවියන් ඔබට උගන්වන බව, ඒ වගේම ඔහු ඔබව සාමාන්‍ය මනුෂ්‍යයකුගෙන් නාරායන් බවට පත්කරවන බවත් ඔබ දන්නවා. සත් යුගයෙහි ස්ථාපිත වූයේ ලක්ෂ්මී හා නාරායන්ගේ රාජ්‍යයයි. එම දිව්‍ය ලෝකය දැන් ස්ථාපිත වන්නේ නැහැ. එම නිසා, නාරායන් හෝ දිව්‍යාන්ගනාවන් හෝ මෙහි දැන් ස්ථාපිත වන්නේ නැහැ. අතීතයේදී ඔවුන් සිටි බව ඔබට පිංතූර මගින්

දැකගත හැකියි. ඔබට දැන් තේරෙනවා මීට අවුරුදු පන්දහසකට ප්‍රථම මෙය ඔවුන්ගේ රාජ්‍යව තිබුණා කියා. දැන්මේ අවසානයයි; දැන් යුද්ධය ඔබ ඉදිරියෙනි. ඔබ තේරුම් ගන්නවා බාබා ඔබට උගන්වන බව. ඔබගේ මධ්‍යස්ථාන තුළ ඔබ ඉගෙන ගන්නා අතර අන් අයටත් උගන්වනවා. අන් අය හට උගන්වන ආකාරය ඉතාමත් හොඳයි. මෙම පිංතූර මඟින් සියලු දේ හොඳින් විස්තර කළ හැකියි. ප්‍රධානම දේ තමයි: ගීතාවේ දෙවියන් කවුද? ඒ ක්‍රිස්තියානි භාවයද? එහි විශාල වෙනසක් තිබෙනවා. දිව්‍ය ලෝකය නිර්මාණය කොට සියලුම දෙනා හට විමුක්තිය ලබාදෙන්නේ භාවය ක්‍රිස්තියානි, ඒ ආදි සනාථන දෙවි දේවතා ධර්මය නැවතත් ස්ථාපිත කරන්නේ කවුරුත් විසින්ද? අවසානයේදී ප්‍රධානම කරුණ වන්නේ මෙම කරුණු තුන පිළිබඳ වූ තීරණයයි. බාබා මෙය විස්තර කරනවා, මිනිසුන් ඔවුන්ගේ අදහස් ලියන විට, මෙය ඉතා හොඳයි. නමුත් එහි කිසිම ප්‍රයෝජනයක් නැහැයි කියා කියනවා. දෙවියන් සිටින්නේ එකම කෙනෙක් බව ඔප්පු කරමින් ඔබ ජයග්‍රහණය ලබනවා. ගීතාව කියන සියලුම දෙනාත් දෙවියන් කියා දෙයක් නැහැ. සත්‍ය විසින් රාජයෝගා හා දැනුම මඟින් දිව්‍ය ආගම නිර්මාණය කරනු ලැබුවා. බාබා විස්තර කරනවා: සමහර දරුවන් මායාගෙන් පහර කනවා. කිසිම කෙනෙක් තවමත් කර්මාක්ෂය තත්ත්වයට පත්වී නැහැ. දිගින් දිගටම උත්සාහයේ යෙදීමෙන්, ඔබ නිරන්තර සතුටින් සිටින අතර අවසානයේ බාබාගේ ස්මරණයෙනි සිටිනවා. එහි කිසිම වැළපීමක් ඇති වන්නේ නැහැ. ඔබගේ හිස තුළ දැන් විශාල බරක් තිබෙනවා. එය නැති කරලිය හැක්කේ ස්මරණයෙන් පමණයි. බාබා ඔබට මෙම උත්සාහයේ යෙදීමේ ක්‍රමය කියා දී තිබෙනවා. ස්මරණය තිබීමෙන් පමණයි ඔබගේ පාපයන් විනාශ කර දැමිය හැක්කේ. ස්මරණයේ නොයෙදීම නිසා යම් කෙනෙකුගේ නමට හා ස්වරූපයට බැඳී සිටීමෙන් සිටින බොහෝ බුදුන් සිටිනවා. ඔවුන්ට උද්යෝගයෙන් සිට අන් අයට දැනුම විස්තර කර දීම අපහසු වෙනවා. අද ඔවුන් ඉතාමත් සතුටින් කෙනෙක් හට විස්තර කරනවා. නමුත් හෙට ඔවුන් හුස්ම හිරකරගෙන, ඔවුන්ගේ සතුට නැති කර ගන්නවා. මායා ඔබට පහර දෙන්නේ කුමන අවස්ථාවන්හිදී ද යන්න ඔබ විසින් තේරුම් ගත යුතුයි. මේ නිසා තමයි ඔබ බාබා සිහිපත් කිරීමට උත්සාහ දැරිය යුතු වන්නේ. වෙහෙසට පත්ව හඬන්නට වැළපෙන්නට පටන් ගන්න එපා. මායා ඔබට පහර දී ඇති බව තේරුම් ගෙන බාබා සිහිපත් කිරීමට උත්සාහ කරන්න. ඔබ කිසිම විටෙක වැළපිය නොයුතුයි. බාබා සිහිපත් කිරීමෙන් ඔබ විශාල සතුටක් ලබනවා. ඒ වගේම ඔබට ඉක්මණින් දැනුම ගැන කතා කළ හැකි වනවා. බාබා, ඒ පාරිශුද්ධකරුවා කියනවා: මා සිහිපත් කරන්න. වෙන කිසිම මනුෂ්‍යයෙක් හට බාබාගේ, ඒ නිර්මාණකරුවාගේ හැඳින්වීම නැහැ. මනුෂ්‍යයන් ලෙස, ඔබ පියාව දන්නේ නැතිනම්, ඔබ සතුන්ටත් වඩා නරකයි. ක්‍රිස්තියානි නම ගීතාවට ඇතුළත් කර තිබෙනවා. ඉතින්, ඔවුන් පියාව සිහිපත් කරන්නේ කෙසේද? මෙය තමයි ඔබ විස්තර කළ යුතු වන ලොකුම වැරද්ද වන්නේ. ශිව බාබා තමයි ගීතාවේ දෙවියන් වන්නේ. ඔහු තමයි ඔබට ඔබගේ උරුමය ලබා දෙන්නේ. ඔහු තමයි ඔබට විමුක්තිය හා ජීවන මුක්තිය ලබා දෙන්නේ අනෙක් ආගම්වල සිටින අයගේ බුද්ධියට මෙය ඇතුළු වන්නේ නැහැ. ඔවුන් ඔවුන්ගේ කර්ම බන්ධන ගෙවා නිවස කරා යනවා. අවසානයේදී, ඔවුන් හැඳින්වීමෙහි පුංචි කොටසක් ලබා ගන්නවා. නමුත් ඔවුන් ඔවුන්ගේම ආගම් කරා නැවතත් යනවා. බාබා ඔබට විස්තර කර දෙනවා: ඔබ තමයි එවැනි දිව්යාංගනාවන් ලෙස සිටියේ. දැන් පියා සිහිපත් කිරීම මගින්, ඔබ නැවතත් එම දිව්යාංගනාවන් බවට පත්වනවා. ඔබගේ පාපයන් නැති වී යනවා. කොහොම නමුත් ඔබ සමහරු තවමත් වැරදි වැඩවල යෙදෙනවා. සමහරු බාබා හට මෙසේ ලියනවා: අද, මගේ තත්ත්වය හුඟක් බැහැලා තියෙනවා: මම බාබා සිහිපත් කළේ නැහැ. ඔබ බාබා ස්මරනය කළේ නැතිනම්, අනිවාර්යෙන්ම ඔබ පසුතැවිලි වනවා. මෙය මළ මිනී වල ලෝකයයි: සෑම කෙනෙක්ම දැනටමත් මියගොස් තිබෙනවා. ඔබ අයත් වන්නේ බාබාටයි. එමනිසා, බාබාගේ උපදෙස් තමයි: මා සිහිපත් කරන්න. එවිට ඔබගේ පාපයන් නැති වී යනවා. මේ ශරීර සියල්ල පැරණි වන අතර තමෝප්‍රධානය. අවසානය වනතුරුම යම් හෝ දෙයක් සිදුවනවා. බාබාගේ ස්මරණයෙනි සිට ඔබ ඔබගේ කර්මාක්ෂය තත්ත්වයට පත්වන තුරු මායා නිරන්තරයෙන්ම ඔබව සොලවනවා. ඇය කිසිම කෙනෙක්ව තනියෙන් තියන්නේ නැහැ. සෑම විටම ඔබව පරීක්ෂාවට ලක් කරන්න: මායා මා තල්ලු කරනවාද? ඔබට උගන්වන්නේ සත්‍යයයි. ඔබ මෙය අමතක කරන්නේ ඇයි? ජීවය කියනවා ජීවිතයටත් වඩා ආදරණීය වන්නේ බාබායි කියා. ඔබ එවන් වූ පියෙක් අමතක කරන්නේ ඇයි? බාබා ඔබට මේ දැනුම නම් වූ ධනය ලබාදෙන්නේ ඒ අන් අයටත් ලබා දීමටයි. ප්‍රදර්ශනයන්හිදී හා පොලවල් වලදී ඔබට බොහෝ දෙනා හට මෙය දිය හැකියි. ඔබ නිරායාශයෙන්ම එහි දිව යායුතුයි. එය කිරීමට ඔබ බොහෝ කැමති විය යුතුයි. වර්තමානයේදී එහි ගොස් මෙය විස්තර කිරීමට ධෛර්යමත් කළ යුතුයි. කොහොම නමුත්, මේ සඳහා ඔබ විසින් මෙය හොඳින් තේරුම්ගත යුතුව තිබෙනවා. ශරීර අවධානයෙන් සිටින අයගේ ඊතලය එතරම් හොඳින් වැදෙන්නේ නැහැ. නොයෙකුත් ආකාරයේ කඩුද තිබෙනවා. ඔබගේ යෝගා නම් වූ කඩුව බොහෝ තියුණු විය යුතුයි. ඔබට සේවය සඳහා උද්යෝගය තිබිය යුතුයි. එහි ගොස් බොහෝ දෙනා හට යහපත

සළසන්න. අවසානයේ දී බාබා හැර වෙන කිසිම කෙනෙක් සිහිනොවන ආකාරයෙන් මෙය පුහුණු කළයුතුයි. ඔබට රාජකීය තත්ත්වයක් ලැබිය හැක්කේ එවිට පමණයි. අවසාන මොහොතේදී ඔබගේ සිහියෙහි තිබිය යුත්තේ ඇල්ෆා සහ නාරායන් ගේ ස්මරණය පමණයි. බාබා සහ නාරායන් මෙන්ම, උරුමය පමණක් සිහිපත් කරන්න. කොහොම නමුත් මායාත් පොඩි නැහැ. දුර්වල අය සම්පූර්ණයෙන්ම පහතට වැටෙනවා. ඔවුන් කිසියම් කෙනෙකුගේ නමට හා ස්වරූපයට ගොදුරු වනවා. ඔවුන් වැරදි ක්‍රියාවන්හි ගිණුමක් විවෘත කරනවා. ඔවුන් එකිනෙකා හට පෞද්ගලික ලිපි පවා යවනවා. මනුෂ්‍ය ශරීරයකට ඔබ ආදරය කරන්න පටන් ගතහොත් ඔබ වැරදි ආකාරයේ කර්ම බන්ධනයක් ඇති කරගන්නවා. බාබා මේ සියලු ප්‍රවෘත්ති ලබනවා. ඔවුන් වැරදි ක්‍රියාවන්හි යෙදී මෙසේ පවසනවා. මේ ආකාරයේ දෙයක් සිදුවුවා. අහෝ, නමුත් ඔබ වැරදි ආකාරයක ගිණුමක් නිර්මාණය කර තිබෙනවා. සෑම කෙනෙකුගේම ශරීරය අපරිසිද්ධයි. ඔබ එය සිහිපත් කරන්නේ ඇයි. බාබා කියනවා: මා සිහිපත් කරන්න. එවිට ඔබ නිරන්තරයෙන් සතුටින් සිටිනවා ඇත. අද, ඔවුන් සතුටින් සිටිනා අතර හෙට ඔවුන් මළ මිනියක් වැනි තත්ත්වයට පත් වෙනවා. උපතක් උපතක් පාසා ඔබ අනික් අයගේ නමට හා ස්වරූපයට ගොදුරුවී සිටිනවා. මේ අන් අයගේ නමට හා ස්වරූපයට ගොදුරුවීමේ අසනීපය සත් යුගයේ නැහැ. එහිදී සම්පූර්ණ පවුලම බැඳීමෙන් තොරව සිටිනවා. ඔවුන් ජීවයන් මිස ශරීර නොවන බව ඔවුන් තේරුම් ගන්නවා. එය ජීව අවධානයෙන් යුතුවූ ලෝකයයි. මෙය ශරීර අවධානයෙන් පිරි ලෝකයක්. ඔබ කල්ප බාගයක් යනතුරුම ශරීර අවධානයෙන් සිටියා. බාබා කියනවා: දැන් ශරීර අවධානය අත්හරින්න. ජීව අවධානයට පත්වීමෙන් ඔබ මිහිරි හා සැහැල්ලු තාවයට පත්වෙනවා ඇත. බාබාව අමතක නොකරවීමට අන් අයට සිහිපත් කරවන්නේ බොහොම ටික දෙනයි. බාබා ඔබට නීතියක් දෙනවා: මා සිහිපත් කරන්න. වාර්තාවක් තබාගන්න. කොහොමනමුත් මායා ඔබට වාර්තාවක් තබාගැනීමට ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. ඔබ ඉතා ගැඹුරින් එවන් වූ පියෙක්ව සිහිපත් කළ යුතුයි. ඔහු තමයි සියලු ස්වාමිපුරුෂයන්ගේ ස්වාමිපුරුෂයා වන්නේ, ඒ වගේම සියලු පියවරුන්ගෙන් පියා වන්නේ. ඔබ බාබා සිහිපත් කර අන් අයවත් එම තත්ත්වයට පත්කරලීමට උත්සාහ කළ යුතුයි. ඔබ මෙය කිරීමට බොහෝ කැමති විය යුතුයි. බාබා සේවයෙහි යෙදෙන දරුවන් ඔවුන්ගේ රැකියාවෙන් ඉවත් කරලනවා. ඔහු ඔබගේ තත්ත්වය දකින විට, ඔහු මෙසේ කියනවා: මෙම සේවයෙහි සැමවිටම නිරත වන්න. ඔබගේ ඉලක්කය හා අරමුණ ඔබ ඉදිරියෙහියි. හක්කි මාර්ගයේ මිනිසුන් පිළිම ඉදිරියෙහි ස්මරණයෙහි යෙදෙමින් සිටිනවා. ඔබ ජීවයක් ලෙස සිතා බාබා පමණක් සිහිපත් කරන්න. ප්‍රතිරූපයකින් තොර අයෙක් බවට පත්වී ඒ ප්‍රතිරූපයකින් තොර පියාව සිහිපත් කරන්න. මේ සඳහා උත්සාහ දැරිය යුතුයි. ලෝකපාලකයකු බවට පත්වීම යනු ඔබගේ නැන්දම්මාගේ ගෙදර යනවා තරම් පහසු දෙයක් නොවේ. බාබා කියනවා: මා ලෝක පාලකයකු බවට පත්වන්නේ නැහැ ; මම ඔබව මෙම තත්ත්වයට පත්කරවනවා. ඔහු බොහෝ සෙයින් උත්සාහ දැරිය යුතුයි. ශක්තිමත් දරුවන් නිරායාශයෙන්ම සැළකිල්ලට ලක් වෙනවා. රැකියාවෙන් නිවාඩු ගෙන සේවයෙහි නිරතවන්න. සමහර දරුවන් හට බැඳීම් තිබෙනවා. ඔවුන්ට නොයෙකුත් බන්ධන තිබෙනවා. බාබා කියනවා: ඔබගේ සියලු අසනීපයන් මැකී යනවා. නිරන්තරයෙන් බාබා සිහිපත් කරන්න. නමුත් මායා ඔබව ඔහුගෙන් ඇත් කිරීමට යනවා. ස්මරණය තමයි ප්‍රධානම දෙය වන්නේ. ඔබ ඒ නිර්මාපකයාත් ඔහුගේ නිර්මාණයේ මුල මැද හා අග පිළිබඳවත් දන්නවා. එමනිසා, ඔබට තවත් මොනවද අවශ්‍ය වෙන්නේ ? වාසනාවත් දරුවන් අන් අයවත් සතුටට පත්කිරීමට උත්සාහ දරනවා. ඔබගේ සිතුවිලි වචන හා ක්‍රියා මගින් කිසිම කෙනෙක්ව අසතුටට පත්කරන්න එපා. සිසිලස ඇතිව ඉදිරියට යාමෙන් ඔබ ඔබගේ වාසනාව නිර්මාණය කරනවා. කෙනෙක් මෙය තේරුම් ගන්නේ නැති නම් එය ඔහුගේ වාසනාවේ නැති බව තේරුම් ගත යුතුයි. එය ඔවුන්ගේ වාසනාවේ තිබෙනවා නම් ඔවුන් ඉතා සැලකිලිමත් ලෙස සවන් දෙනවා. ඔවුන් විසින් කරමින් සිටියේ කුමක්ද කියා ඔවුන් මෙසේ අත්දැකීම් කියනවා: මට දැන් තේරෙනවා මා කරන ලද සියලු දෙයෙහි තිබුනේ පිරිහීමක් පමණයි කියා. ඔබ බාබා සිහිපත් කළහොත් පමනයි විමුක්තිය ලැබිය හැකි වන්නේ. කෙනෙක් පැය බාගයක් හෝ පැයක් හෝ බාබා සිහිපත් කරන්නේ බොහොම අපහසුවෙන්. අනෙක් වෙලාවට ඔබ නිදි කිරනවා. බාබා කියනවා: ඔබ කල්ප බාගයක් යනතුරුම නිදි කිරමින් සිටියා. දැන් ඔබට පියා හමුවී තිබෙනවා. ඔබ දැන් සතුටින් සිටිය යුතුයි. මෙය ඔබගේ ශිෂ්‍ය ජීවිතය වන හෙයින් ඔබ සතුටින් සිටිය යුතුමයි. කොහොමනමුත්, දරුවන් නැවත නැවතත් බාබාව අමතක කර දමනවා. බාබා කියනවා: ඔබ කර්ම යෝගීන්. ඔබ ඔබගේ ව්‍යාපාර ආදිය එලෙසින්ම ගෙන යා යුතුයි. පොඩ්ඩක් නිදා ගැනීම ඉතා හොඳයි. මෙම ස්මරණය තබාගැනීමෙන් ඔබ ආදායමක් ලබාගන්නා අතර සතුටින්ද සිටිනවා. ස්මරණයෙහි යෙදීම අවශ්‍යම දෙයක්. දවස තුලදී ඔබට කාලයක් නැත්නම්, රාත්‍රී කාලයේ දී ඔබට කාලය සාදා ගතයුතුයි. මෙම ස්මරණය තබාගැනීමෙන් ඔබට විශාල සතුටක් ලැබෙනවා. ඔබ කාට හෝ යම් බන්ධනයක් තිබෙනවා නම් මා බාබාගෙන් උරුමය ලැබිය යුතු බවත් කිසිම කෙනෙක්ට එය නවතාලිය නොහැකි බවත්

ඔහුට හෝ ඇයට කිව යුතුයි. ආණ්ඩුවට මෙය විස්තර කර දෙන්න: විනාශය දැන් ඔබ ඉදිරියේයි. බාබා කියනවා: මා සිහිපත් කරන්න. එවිට ඔබගේ පාපයන් නැතිවී යනවා. මේ අවසාන උපතේදී පාරිශුද්ධත්වයෙන් සිටින්න. මේ නිසා තමයි අප පාරිශුද්ධත්වයට පත්වන්නේ. කොහොම නමුත්. මෙම දැනුම පිළිබඳ කුල්මත් බව තිබෙන අය තමයි මෙය කියන්නේ. මෙහි පැමිණීමෙන් පසුවත් ඔබගේ දිගින් දිගටම මනුෂ්‍ය ශරීරයන් සිහිකරමින් සිටීම යුතු නැහැ. ශරීර අවධානයෙන් යුතුව රණ්ඩු කිරීම කෝපයෙන් යක්ෂාවේෂ වනවා වැනියි. කෝප වූ කෙනෙක් දෙස හෝ බාබා බැලුම් හෙලන්නේ නැහැ. සේවය කරන අයට සෙනෙහස ඇති වනවා. ශරීර අවධානයෙන් යුතුව කෙරෙන වැඩ හොඳින් පෙනෙනවා. ඔබ බාබා සිහිපත් කරන විට ඔබ ලස්සන වනවා. මෙය තමයි ප්‍රධානම දෙය. එකිනෙකා දෙස බලන්න නමුත් බාබා සිහිපත් කරන්න. සේවය වෙනුවෙන් ඔබගේ ඇටකටු පූජා කරන්න. බ්‍රාහ්මීණ් දරුවන් කිරි හා පැණි මෙන් ජීවත් විය යුතුයි. ලුණු වතුර මෙන් නිරස නොවිය යුතුයි. ඔවුන් තේරුම් නොගන්නා නිසා ඔවුන් එකිනෙකා මෙන්ම බාබාවද පිළිකුල් කරනවා. එවන් වූ දරුවන් විසින් ලබාගන්නා තත්ත්වය කුමක්ද? අවසානයේදී ඔබට දර්ශන ලැබෙන අතර ඔබ විසින් කරන ලද වැරදි මොනවාද කියා දැන ගන්නට පටන් ගන්නවා. බාබා කියනවා: කෙනෙකුගේ වාසනාවේ එය නැතිනම් කෙනෙක් හට කලහැක්කේ කුමක්ද? අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කලක් නැතිවී සිට දැන් හමු වුණ දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාප්පාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදෑසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. අධ්‍යාත්මික පියාගෙන් අධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර. අධ්‍යාත්මික දරුවන්ගෙන් අධ්‍යාත්මික පියාට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. ඔබව බන්ධන වලින් නිදහස් කරගැනීමට නම් මෙම දැනුම පිළිබඳව ඔබට තිබෙන කුල්මත් බව තබාගන්න. ශරීර අවධානයෙන් යුතුව හැසිරීමක් ඇතිකරගන්න එපා. එකිනෙකා හා ලුණු වතුර මෙන් නිරස වූ සංස්කාර නොතිබිය යුතුයි. ඔබ මනුෂ්‍ය ශරීරයන්ට ආදරය කරන විට බන්ධන වලින් මිදිය නොහැකියි.
2. කර්මයෝගී කෙනෙක් මෙන් වාසය කරන්න. අනිවාර්යෙන්ම ස්මරණයෙහි යෙදෙන්න. ජීව අවධානයට පත්වීමට උත්සාහ කරන්න. සුමිහිරි හා සිසිල් බවට පත්වන්න. සේවයට ඔබගේ ඇටකටු පූජා කරන්න.

වරදානය: ඔබ අරපිරිමැසුම් සහිතව ඒකායනයට අයත් වීමේ පාඩම හැදෑරීම මගින් ඕනෑම කැළඹීමකදී නොසැලී අවලව සිටින්නෙකි.

මේ කාලයට අනුව, සෑම තැන්වලම පාහේ අසාමකාමී වාතාවරණය සහ කැළඹීම් අධික වෙමින් පවතී. එවන් අවදියේ ඔබව නොසැලී අවලව පවත්වා ගැනීම සඳහා ඔබේ බුද්ධියේ රේඛාව පැහැදිළිව තිබෙන්නවා. මේ සඳහා, ස්පර්ශ කිරීමේ සහ ග්‍රහණය කිරීමේ බලය අවැසිව ඇති අතර ඒවා අධික කර ගැනීම පිණිස ඔබ ඒකායනයට අයිති වී පිරිමැසුම් සහිත වෙන්න. මන්ද. ඒකායනයට අයිති වන්නන් අරපිරිමැස්මෙන් සිටින්නන්ය. ඔවුන්ට පැහැදිළි රේඛාවක් තිබෙන අතර බාප්පාදාගේ මගපෙන්වීම පහසුවෙන් අල්ලා ගැනීමට ඔවුන්ට හැකි වේ. ඕනෑම කලබලකාරී අවස්ථාවක් තුළ පවා ඔවුන් නොසැලී අවලව සිටිති.

පාඨය: ඕනෑම ලොකු හෝ කුඩා ආශාවන් අත්හරින්න. එවිට ඔබට ඕනෑම අවස්ථාවකට මුහුණ දීමට හැකි වෙයි.

*** ඔම ශාන්ති ***